

РЕШЕНИЕ

№ 38714

гр. София, 20.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3104** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „Груп 666“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителя В. К., чрез пълномощника – адв. Л. К. срещу Решение №124/05.03.2025 г. на Министерския съвет за одобряване предоставянето помощ на лица, предоставили нощувка по Програмата за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България (Програмата), приета с Решение №317/2022 г. на МС, изм. с Решения на МС № 535, 665, 856, 909, 963 и 1038 от 2022 г., № 141, 212, 323, 400, 454, 660, 939 от 2023 г. и № 297, 554, 890 от 2024 г., съгласно Списък №25, В ЧАСТТА на извършената по отношение на жалбоподателя редукция с 217 бр. нощувки.

Наведените основания за оспорване са за неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила и противоречие материалноправни разпоредби - 146, т.2, т.3 и т.4 от АПК. В тази връзка с жалбата се твърди, че оспореният акт не съдържа фактическите и правни основания за издаването му, които да обосноват размера на верифицираните нощувки и верифицираните за тях средства, респективно

размера на непризнатите нощувки и сумите за приспадане. От одобрения Списък №25 към процесното решение единствено можело да се установи броя на верифицираните нощувки, но не и причините, обусловили този резултат. На дружеството не била предоставена и възможност да вземе участие в производството по издаване на оспорения акт и да се запознае своевременно с всички обстоятелства, за да може да организира адекватно защитата си. Не било спазено и изискването на Раздел V от Приложението в случай на нередовност да бъде даден 7-дневен срок за отстраняване на непълноти или несъответствия в подаденото заявление. Оспореният акт противоречал и на т. 22 от Програмата. Иска се отмяна на решението в оспорената му пред съда част. Заявява се и искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на жалбоподателя – адв. К. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. В депозираната по делото писмена защита аргументира неоснователността на твърдението на административния орган, че в подадените данни за подпомагане липсват личните номера на чужденец (ЛНЧ). Сочи, че липсвали и невалидно представени данни чрез декларацията за съответствие. Всички лица, за които са представени регистрационни карти и за които била поискана верификация на нощувките им в обекта на дружеството били деклариращи по надлежния ред в системата ЕСТИ и нямало основание да не бъдат верифицирани всички деклариращи нощувки.

Ответникът – МС на Република България се представлява от служител с юридическо образование Р. Я.- И., която оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането юрисконсултско възнаграждение. Поддържа, че в подаденото заявление/проектно предложение по образец, нямало възможност за заявяване на конкретен брой нощувки. Същото представлявало единствено изразена воля за участие в Програмата. Броят на неверифицираните нощувки за отчетен период 01.07.2024 г. до 31.07.2024 г. бил 341. От тях 217 броя нощувки, реализирани от 7 лица, са били неверифицирани, поради неспазването на изискването по Програмата лицата с право на подпомагане да са се пререгистрирали и да са с валидна регистрационна карта от ДАБ, която била единственият легитимен документ за удостоверяване статута на лицата, получили временна закрила от Република България. Останалите 124 нощувки, реализирани от 4 лица били неверифицирани спрямо изискването по Програмата лицата с предоставена временна закрила, които са настанени след 31.10.2022 г. в обект/обекти на дружеството кандидат по Програмата, да са получили одобрение за настаняване от работна група към НОЩ. Представената обобщена справка от обработените данни, съдържала съответните

мотиви за наличие или липса на верификация на нощувките, реализирани от разселени лица от У. в обекти за настаняване /подслон/, стопанисвани от кандидатите по Програмата. Същата била изготвена в хода на подготовката на пакета документи за приемането на Решение № 124 от 2025 г. на МС и съдържала данните, конкретно посочващи причините нощувките, реализирани от разселени лица от У. да не бъдат верифицирани, като допустими по Програмата. Спрямо поредността на извършваните контролни проверки по критериите за допустимост на Програмата, проверката за наличие на валидна пререгистрация на лицата в ДАБ се реализирала преди проверката за наличие на одобрение от работна група „За оценка на уязвимост и определяне на нуждата от настаняване на украински граждани с временна закрила“ към НОЩ. Поради тази причина, лица, които са регистрирани с грешен или липсващ ЛНЧ, поради презумпцията, че всички разселени лица от У. са с предоставена временна закрила, се класифицирали като такива с липсваща валидна пререгистрация в ДАБ. Установяването на точния размер на допустимите нощувки, респективно на броя на изплатените верифицирани нощувки се извършвало чрез съпоставка между посочените параметри от базите данни на Автоматизираната информационна система „Бежанци“ (БД от АИС „Бежанци“) с наличната в БД ЕСТИ информация за ЛНЧ и номер на документ. Проверявало се наличието на съответствие за всеки от трите основни параметри от БД от АИС „Бежанци“ към двете регистрационни полета в БД ЕСТИ. Извеждали се параметри „Валидно ЛНЧ“ и „Валиден Паспорт“. Допълнително се извършвали проверки на основа предоставени по административен път файлове, съдържащи данни по съответните параметри, от БД от АИС „Бежанци“, Единната система за туристическа информация (БД ЕСТИ), Системата за управление на националните инвестиции (БД С.), Дирекция „Комуникационни и информационни системи“- МВР (БД от К.), Национална агенция за приходите (БД от НАП), Националния оперативен щаб (НОЩ), Система за сигурно електронно връчване (ССЕВ). В този случай, след извършването задължителните контролни проверки за конкретния размер на верифицираните нощувки спрямо кандидатите по Програмата, не се дължала информация за отстраняване на нередности, тъй като това бил втори/последващ етап от администрирането на Програмата, който се осъществявал единствено спрямо информация получена по служебен път. При условията на евентуалност, ако съдът уважи жалбата, възразява срещу размера на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, като прекомерен.

Административен съд София- град, след като обсъди и прецени релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, събраните по делото доказателства и

служебно на основание чл.168, ал.1, вр. чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Между страните по делото е безспорно от фактическа страна, че дружеството-жалбоподател е кандидат по Програмата за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България, приета с Решение № 317 от 2022 г. на МС.

С Решение на МС № 317/20.05.2022 г., на основание чл. 2, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във вр. с Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета от 4 март 2022 г. за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на чл. 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила, е приета Програма за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България (приложена и приета по делото).

Първоначално периодът на действие на Програмата е от 01.06.2022 г. до 31.08.2022 г. С Програмата са утвърдени лицата, имащи право да осигуряват подслон, размер на изплащаните средства на нощувка със или без изхранване, минималните изисквания за предоставяне на подслон и изхранване и лицата имащи право на подслон. В програмата е посочено още, че обектите и местата за настаняване, настанените и напуснали лица с временна закрила не по-късно от 24 часа от тяхното настаняване, респективно напускане (т. 12) се въвеждат в ЕСТИ. Изчисленията за размера на помощта се базират единствено и само на броя нощувки според регистрациите в ЕСТИ на настанените лица с временна закрила за отчетния период, подадени от лицето, извършващо дейност в съответния обект на настаняване (т. 11). Съгласно т. 14, при забава на регистрирането в ЕСТИ на настанените лица с временна закрила, просрочените дни остават за сметка на лицата, извършващи дейности в обекта за настаняване. Издадената от ДАБ „регистрационна карта на чужденец с временна закрила“ е единственият легитимен документ, удостоверяващ статута на временна закрила на настаняваните лица (т.16). /л. 31 и сл. по делото/.

В т. V „Разглеждане на заявления Контрол“ от приложение № 1 към Програмата е посочено, че предварителен контрол за законосъобразност се извършва чрез събиране на информация по служебен път от институциите със съответната компетентност - ГД „Гранична полиция“, Дирекция „Миграция“ на МВР, Държавна агенция за бежанците по отношение на лицата, получили временна закрила и Национална агенция за приходите по отношение на лицата, сключили трудов договор на територията на Република България. При несъответствие между декларираните от кандидата данни и източниците на служебна информация, за достоверна се

приема служебно събраната информация. Подадените формуляри се разглеждат от комисия, определена със заповед от министъра на туризма, която извършва проверка за съответствие с критериите за изплащане на хуманитарните средства съгласно изискванията на Програмата, за което се изготвя протокол. При констатирани несъответствия или непълноти, кандидатът се уведомява чрез С., като му се предоставя срок от 7 дни за тяхното отстраняване. Проверката приключва с изготвянето на протокол от комисията, въз основа на който министърът на туризма внася проект на акт на МС за предоставяне на помощта на крайните получатели, одобрени за финансиране. Окончателният акт на МС подлежи на обжалване по реда на АПК. Последващ контрол по отношение на законосъобразното предоставяне на хуманитарна помощ се извършва по Закона за държавната финансова инспекция. /л.36 и следващите по делото/.

Решение на МС на Република България № 317/20.05.2022 г., както и приетата с него Програма, са били многократно изменени с решения на МС, както следва: №535/29.07.2022 г., №665/15.09.2022 г., №856/31.10.2022 г., №909/16.11.2022 г. (изменя Програмата), №963/1.12.2022 г., №1038/20.12.2022 г., №141/23.02.2023 г., №212/23.03.2023 г., №323/27.04.2023 г., №400/29.05.2023 г., №454/27.06.2023 г., №660/29.09.2023 г., Решение №939/28.12.2023 г., Решение №297/26.04.2024 г., Решение №554/31.07.2024 г., Решение №890/27.12.2024 г., Решение №115/28.02.2025 г. (приложени и приети по делото).

С Решение №909/16.11.2022 г. е изменена програмата, като е утвърден нов размер на подлежащата на изплащане сума от 15.00 лв. без ДДС или 16.35 лв. с ДДС, при ставка от 9 процента, и 18.00 лв. с ДДС, при ставка 20%. В т. 21 от Програмата, утвърдена с това решение са посочени компетентните органи, извършващи планови и инцидентни проверки, като е уточнено, че констатираните нередности или несъответствия с изискванията на Програмата представляват основание за отказ за предоставяне на средства.

С Решение на МС № 400/29.05.2023 г. е въведено изменение в т. V от Приложение №1 към Програмата, като е уточнено, че при несъответствие със заявените данни и служебно събраната информация, втората се приема за достоверна, ако:

- в предоставената информация от НАП се съдържат данни по отношение на лица, участващи в Програмата, за подадени уведомления за заличаване или за коригиране на погрешно подадени уведомления за сключени трудови договори или други релевантни данни, администраторът на помощта отчита тези данни при изчисляване на платимия ѝ размер;
- в предоставената информация от Главна дирекция „Гранична полиция“ се съдържат данни за

излизане от територията на Република България на лице с временна закрила и не е прекратена регистрацията му в ЕСТИ, администраторът на помощта не верифицира нощувките му в обекта за периода на престоя му извън територията на страната;

- в предоставената информация от ЕСТИ се съдържат данни за настаняване на лице с временна закрила в повече от един обект, администраторът на помощта верифицира нощувките му в предходния обект до датата на регистрация в следващия обект, а в следващия - от датата на регистрацията му там.

Въведена е възможност при получаване на актуална информация по служебен път от институциите със съответна компетентност администраторът на помощта да извършва преизчисление на размера на помощта за един или за повече отчетни периода.

Въз основа на описаните по-горе решения на МС, към датата на издаване на процесното решение, срокът на Програмата за хуманитарна помощ е многократно удължаван, като съгл. Решение №297/26.04.2024 г. на МС е обхващал и месец юли 2024 г., представляващ 26-ти отчетен период.

С т.4 от Решение №67 от 01.02.2024 г. на МС срокът на валидност на регистрационните карти на чужденците с предоставена временна закрила, който изтича на 04.03.2024 г., е удължен до 04.03.2025 г. (л.569 от делото).

„Груп 666“ ЕООД, стопанисващо категоризирано място за настаняване - почивна станция „Е.“, е подало проектни предложения за участие в Програмата за хуманитарна помощ за периода от 01.07.2024 г. до 31.07.2024 г. (л. 62 от делото), както и изискуемите декларации за участие в Програмата, ведно със списъци на настанените лица (л.64 и сл. от делото). Съобразно тези данни са заявени и нощувки за подпомагане в ЕСТИ, както следва: от 01.07.2024 г. до 31.07.2024 г.- 1116 броя нощувки, за 40 броя настанени лица.

На 03.12.2024 г. е проведено заседание на Оценителната комисия към МТ, на което са разгледани и оценени за съответствие подадените заявления по Програмата за отчетен период №26: 01.07.2024 г. – 31.07.2024 г., видно от Протокол № 19 от 03.12.2024 г. (л.155 и сл.).

С оценителен лист за кандидата „Груп 666“ ЕООД са верифицирани 899 нощувки. Неверифицирани са 217 нощувки на лицата с предоставена временна защита, които не са „пререгистрирани в ДАБ“ в срока изискуем по Програмата и 124 нощувки на лицата с предоставена временна защита, които не са получили одобрение за настаняване от работна група „За оценка на уязвимост и определяне на нуждата от настаняване на украински граждани с временна закрила“ към НОЩ. (л.416 и сл. от делото).

В преписката са налични писма и становища на различните министерства за съгласуване на проект на решение на МС за одобряване на помощ на кандидатите по Програмата (л.208-233 от делото). По делото е представен и доклад от министъра на туризма, с който е внесен за разглеждане и приемане проектът на решението за одобряване на помощ на кандидатите по Програмата за хуманитарно подпомагане на разселените лица от У. с предоставена временна закрила в Република България (л.103 и сл. от делото).

Съгласно препис от протокол № 10 от заседанието на МС на 05.03.2025 г., проектът на решението е бил приет (стр. 94 и сл. от делото).

В резултат на така проведената процедура е прието процесното Решение № 124/ 05.03.2025 г. на МС, с което не всички подадени за верифициране нощувки са били одобрени. Видно от Списък 25 към обжалваното решение, на ред № 93 е посочено, че са верифицирани 899 нощувки от общо 1116, поради което е налице разлика от 217 броя, които са неверифицирани нощувки.

По делото са приложени и приети решенията на МС, с които Решение на № 317/20.05.2022 г. на МС на Република България, както и приетата с него Програма, са били многократно изменяни.

Представени и приети са и копия на Регистрационни карти, издадени от ДАБ на всички чужденци с предоставена временна закрила, които са настанени и нощуват в мястото за настаняване, собственост на дружеството (л.473 и сл. от делото), както и становище от ДАБ.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението за насрочване на делото в съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено компетентен орган - МС. Компетентността на органа произтича от чл. 2, ал. 2 от ЗУБ във с Решение за изпълнение /ЕС/ 2022/382 на Съвета от 04. 03. 2022 г. за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на чл. 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила, в съответствие с което МС предоставя временна закрила по чл. 1а, ал. 3, въведена с решение на Съвета на ЕС. Според т. 10 от приетата с Решение № 317/20. 05. 2022 г. на МС Програма за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България, помощта се одобрява с акт на Министерски съвет

Оспореното решение обаче е издадено при съществени нарушения на изискването за

форма на административния акт и на административнопроизводствените правила – отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК, по следните съображения:

Проведена е процедурата за неговото издаване, регламентирана в Устройствения правилник на МС - изготвен е протокол за проведено заседание, представен е доклад от министър-председателя, изготвен въз основа на доклад на министъра на туризма, съгласуван от съответните министерства по реда на чл. 32 от УПМС, ведно с изготвена и одобрена от министъра на финансите финансова обосновка и проект на предложеното решение, както и проект на съобщение до средствата за масово осведомяване. След постановяване на акта, същият е публикуван на сайта на МС.

Решението в обжалваната му част обаче, в нарушение на чл.59, ал.2 във вр. с ал.1 от АПК не съдържа фактическите и правни основания, които да обосноват размера на верифицираните нощувки и верифицираните за тях средства, респективно размера на непризнатите нощувки по Списък № 25. В съответствие с изискването за форма по чл.59 от АПК, приложим на общо основание, доколкото липсва правна норма от специално приложим закон, която да предвижда друго, оспореният индивидуален административен акт следва да бъде в писмена форма и да съдържа реквизитите по ал.2 от същия. В тази връзка съдът сочи, че в оспорения акт не се съдържат фактическите съображения, както и приложеното материалноправно основание за издаването му. Всъщност важно е да се припомни, че мотивите на даден акт трябва да бъдат предоставени на заинтересованото от този акт лице, преди то да подаде жалба срещу този акт, и неспазването на изискването за мотивиране не може да бъде изправено от факта, че заинтересованото лице се запознава с мотивите на акта в хода на производството пред съда. Възможността даден орган да се позове на такива допълнителни мотиви с цел да допълни изложените в обжалвания акт би накърнило правото на защита на заинтересованото лице и правото му на ефективна съдебна защита, както и принципа за равнопоставеност на страните пред съда (жалбоподател и органа, издател на акта), и е самостоятелно основание за отмяната на акта-чл.146, т.2, вр.чл.59, ал.2 АПК. В този смисъл опитът за допълване на мотивите едва в хода на съдебното производство чрез представеното писмено становище в последното заседание е ирелевантен. Действително, съгласно задължителната съдебна практика, допустимо е мотивите за издаването на акта да се съдържат в отделни документи от преписката, подготвящи

неговото издаване Целта на мотивите е да се разкрият съображенията, по които е издаден административния акт, което от една страна дава възможност на съда да упражни ефективен съдебен контрол върху законосъобразността на акта, а от друга осигурява на страните - адресати или заинтересовани от него своевременно да организират защитата си. (Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС; Постановление на Пленума на Върховния съд № 4 от 22.09.1976 г., т. 7; Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на Общото събрание на съдиите от Върховния административен съд по тълкувателно дело № 4/2002 г., т. 2). В случая обаче, липсата на мотиви не е запълнена с асоциирането от ответника на съображенията на помощен орган чрез позоваване/препращане към конкретен документ, в който същите да са изложени.

Отделно от това, съдът счита, че са нарушени основни принципи на административния процес, установени в АПК – за истинност (чл.7 от АПК), служебното начало (чл.9 от АПК), вкл. принципа за съразмерност/пропорционалност (чл.6 от АПК). В съответствие с тях, административните актове следва да се основават на действителните факти от значение за случая, като административният орган е длъжен да събере всички необходими за това доказателства. Административният орган е длъжен да упражнява правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Именно справедливостта обуславя материалното съдържание на правовата държава, за каквато е провъзгласена Република България с Преамбюла от нейната Конституция. Недопустимо е с подзаконов нормативен акт, каквито са всички решения на МС, свързани с процесната Програма да се ограничават основни принципи, установени в Административнопроцесуалния кодекс. В тази връзка следва да бъде посочено, че съобразно точка 1 от Програмата за хуманитарно подпомагане на лица от У., помощта се предоставя на лица с регистрационна карта на чужденец, на когото е предоставена временна закрила от ДАБ към МС. По делото бяха представени и приети всички регистрационни карти на чужденци, издадени от компетентен орган, както и Решение №67/01.02.2024 г. на МС, с което служебно се удължава срокът на валидност на картите на всички чужденци от У. до 04.03.2025 г., включващо и процесния срок - 01.07.2024 - 31.07.2024 г.

За пълнота на мотивите, съдът сочи, че твърдяната в депозираното в последното

заседание писмено становище от ответника липса ЛНЧ в подадените данни за подпомагане не съответства на доказателствата по делото. Видно от приетата от съда и неоспорена от насрещната страна декларацията за съответствие, в табличен вид са посочени всички лица, заявени за подпомагане, заедно с техните ЛНЧ (доказателство №2 към жалбата). Същите ЛНЧ са потвърдени и от представеното и прието в последното заседание по делото становище на ДАБ. Необосновано е и твърдението на ответника, че във фаза „Техническо-финансова оценка“ в графа „забележки“ е отбелязано, че не се верифицират 217 бр. нощувки и са изложени мотиви за това. От същата е видно, че в графата е изписано „217 неверифицирани нощувки на лица с предоставена временна закрила, които не са пререгистрират в ДАБ в срока изискуем по програмата“. Освен че самата формулировка „пререгистрирани в ДАБ“ е неясна, с Решение №67/01.02.2024 г. на МС, както вече беше посочено, служебно е удължен срокът на валидност на картите на всички чужденци от У. до 04.03.2025 г. Неоснователно е и твърдението, че декларацията за съответствие на жалбоподателя е била подадена без да са изпълнени указания, както и че са подадени 3 броя съобщения с указания. Декларацията за съответствие е била подадена на 11.12.2024 г. в 18:19 часа чрез ССЕВ и е попълнена съобразно изискванията на Приложение №1, Раздел III към Програмата. От приетите извадки от С. не се установява кога са изпратени съобщенията, на които се позовава ответникът, и дали са получени от адресата им. От самите съобщения е видно, че с първото съобщение с пореден номер 77 се уведомяват всички кандидати за финансиране, че предстои администриране на Списък 25 и в срок до 12.12.2024 г. е необходимо да се попълни и подаде декларацията за съответствие. Както бе посочено по-горе обаче, декларацията на жалбоподателя е била подадена на 11.12.2024 г., тоест в посочения срок. В това първо съобщение не е налице указание за некоректно попълнени данни, а е налице общо уведомяване за подаване на декларацията. От съобщения с поредни номера 78 и 79 е видно, че двете са с идентичен текст и с идентичен краен срок. Това изглежда да е едно и също съобщение, изпратено два пъти. Отделно от това, същото не съдържа конкретна информация какво от вече подадената декларация за съответствие е попълнено некоректно. Трето пък е обстоятелството, че всички реквизити в подадената от жалбоподателя декларация са били попълнени- брой настанени туристи, идентифициращи данни, дата на регистрация.

Коректността на попълнената декларация се потвърждава и от самата насрещна страна, която в своето становище от последното заседание, твърди, че при фазата на оценяване не са намерени несъответствия, освен посочената липса на „пререгистрация в ДАБ“, коментирана по-горе. Относно твърдението, че не е посочена дата на напускане на лицата с право на временна закрила следва да се отбележи, че тези лица са настанени в мястото за настаняване на жалбоподателя много преди отчетния период 01.07.2024 - 31.07.2024 г. и са останали там. След като не се твърди и няма данни тези лица да са напуснали обекта за настаняване, няма как да се посочи дата на напускането му. За същите лица е било подадено искане за подпомагане от жалбоподателя и за следващия месец август 2024 г. (във връзка с което има друго дело пред АССГ). Най-сетне по отношение на посочените в същото писмено становище лица с различни твърдени нередности, следва да се отбележи, че И. М. и К. П., за които се твърди, че са с неподновени карти за временна закрила (неудължен срок на валидност), е прието Решение №67/01.02.2024 г. на МС, с което служебно е удължен срокът на валидност на картите на всички чужденци от У. до 04.03.2025 г.; за С. Б., за който се твърди, че не се съдържат данни от ДАБ е прието по делото становище на ДАБ, което опровергава това твърдение; за Олександро Г., Н. Г., Д. Б. и Н. Б., за които се твърди, че не се удостоверява ЛНЧ - такива лица не са били заявявани за подпомагане, видно от декларацията за съответствие.

По изложените съображения, съдът намери оспорения акт за незаконосъобразен - издаден при съществени нарушения на установената за индивидуален административен акт форма, както и на административнопроизводствените правила, свързани с дължимото в административното производство установяване на фактите от значение за случая- отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК своевременно заявеното (преди приключване на устните състезания по делото) искане от жалбоподателя (чл.81 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК) за присъждане на направените разноски е основателно. Доказаните разноски са в размер общо на 1000 лева - 50 лева заплатена държавна такса и 950 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, и се присъждат изцяло. Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно както предвид голямата фактическа сложност на

делото, обема и качеството на предложената защита от пълномощника – адвокат, броя проведените съдебни заседания, така и предвид обстоятелството, че същото е под минимума, установен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 09. 07. 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 23 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба от „Груп 666“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], Решение №124/05.03.2025 г. на Министерския съвет за одобряване предоставянето помощ на лица, предоставили нощувка по Програмата за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България, приета с Решение №317/2022 г. на МС, изм. с Решения на МС № 535, 665, 856, 909, 963 и 1038 от 2022 г., № 141, 212, 323, 400, 454, 660, 939 от 2023 г. и № 297, 554, 890 от 2024 г., съгласно Списък №25, В ЧАСТТА на извършената по отношение на жалбоподателя редукция с 217 бр. нощувки.

ИЗПРАЩА делото като преписка за ново произнасяне от Министерския съвет, при спазване на указанията в мотивите към съдебното решение по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерския съвет да заплати на „Груп 666“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. К., сумата от 1000 (хиляда) лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: